

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | TENDÈNCIES | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

AL POT PETIT... ■ En set anys, el Festival de Cinema Solidari de Navarcles, el CLAM, s'ha consolidat i continua creixent. En aquesta edició ha acumulat més treballs que mai, i està obtenint la millor de les recompenses: les sales de projecció s'estan omplint d'espectadors. El valor del festival va ser reconegut ahir per la directora Fina Sensada, el guionista bosnià Mario Herbi i el director del festival de Sarajevo, Grebo Zdravko

Fina Sensada

«M'interessa més un haitià que els grans actors de cine»

► Ha treballat amb els millors actors, ha tastat el glamur del cinema, però Fina Sensada, directora que presenta *Arena Blanca*, *Arena Negra* al Clam, es decanta per realitats més cruentes en països com Mauritània

JORDI CUMPLIDO

Foto d'arxiu de la directora Fina Sensada, que avui serà al festival navarclí

JORDI CUMPLIDO | NAVARCLES

■ Avui a les 5 de la tarda, al Festival de Cinema Solidari de Navarcles, es podran veure els films *Arena Blanca*, *Arena Negra* i *Missió 47*, de la directora Fina Sensada. El Clam tindrà, a més a més, el privilegi de la presència de la directora catalana, que ha treballat en llargmetratges, telefilms, documentals, sèries i espots publicitaris, en nombrosos països i amb els millors actors de cinema, des de Viggo Mortensen i Juan Diego Botto fins a Penélope Cruz i Javier Bardem. En una entrevista amb el diari **Regió7**, però, Fina Sensada ens revela la seva autèntica passió, el documental, i les seves històries preferides, aquelles que són més amagades i que són humanament més dures.

Tot i treballar en diversos formats, Fina Sensada es decanta pel documental com el gènere més interessant, perquè «és el format que em permet mostrar la realitat, i la realitat sempre supera la ficció. Amb la professió m'he adonat que hi ha històries molt interessants i també molt dures en cada cantonada, i no més les he pogut copsar amb tota vivacitat per mitjà del gènere documental. A més a més, permet la llibertat de fer sempre coses noves».

El currículum de Fina Sensada indica que ens trobem davant d'una persona privilegiada, i no perquè hagi treballat amb Bardem o Pe: «no m'interessa gens el glamur del cinema, perquè és un món ple de frivolitat que no m'atrau en absolut. No m'aporta res. M'aporta més un haitià que treballa en la canya de sucre perquè em fa aprendre moltes coses». Fa poc, Sensada va tenir l'oportunitat de ser a Haití i

veure una realitat que, tot i la seva trajectòria, la va deixar marcada: «vaig quedar molt impactada, i em vaig adonar de fins a quin punt ens enganyen els grans mitjans de comunicació». Sensada no va trobar la societat violenta i plena d'aldarulls que presentaven els diaris i les televisions: «vaig trobar una societat pacífica, plena de misèria, que esperava pacientment que arribés l'ajuda. Els únics que vaig veure treballant activament per ajudar els haitians van ser els haitians mateixos». El país que l'ha colpit més, però, ha estat Mauritània, perquè «amb pocs recursos feien treballs cinematogràfics que em van impressionar».

El gran repte del segle XXI és, segons Sensada, donar als països del Tercer Món les eines i els coneixements perquè puguin fer les seves propis pel·lícules. Per això imparteix tallers audiovisuals en aquests països. D'altra banda, va lloar el festival navarclí perquè «és en espais petits, amb gent que estima el que fa, on es troben coses realment interessants».

LA CLAU

Navarcles veurà avui els seus films sobre el Txad i la República Dominicana

► A les cinc de la tarda començarà la reproducció d'*Arena Blanca*, *Arena Negra*, pel·lícula que mostra els contrastos d'una societat com la dominicana, que es mou entre el luxe i la misèria absoluta. Seguidament, es projectarà *Missió 47*, que versa sobre l'atenció sanitària dels cooperants del Txad africà.

Grebo Zdravko i Mario Herbi

«El segle XX és la lluita de l'home per sobreviure»

► Mario Herbi, guionista de la pel·lícula bosniana que ahir va veure la llum en primícia a Navarcles, va explicar la història de la cinta acompanyat del director del Festival de Cinema i Drets Humans de Sarajevo, Grebo Zdravko

JORDI CUMPLIDO

El director del festival de Sarajevo i el guionista bosnià, ahir, al festival solidari

JORDI CUMPLIDO | NAVARCLES

■ Sarajevo i Navarcles han construït un pont que va de Bòsnia a Catalunya, i viceversa, per on es creuen històries diverses amb dos denominadors comuns: el cinema i els drets humans. Ahir es va estrenar al Clam, en primícia, la pel·lícula del director Haris Prolic *L'home de segle XXI*, que, a més a més, és la primera traduïda al català pel festival mateix. Ahir va arribar a Navarcles, per presentar-la, el guionista Mario Herbi, que anava acompanyat del director del Festival de Cinema i Drets Humans de Sarajevo, Grebo Zdravko. Navarcles ja havia estat al festival de Sarajevo i amb la trobada d'ahir es va tancar el cercle d'aquesta relació especial.

Abillat amb una samarreta que mostrava l'estelada independentista catalana, Zdravko va explicar que «si hem de parlar de com es troba Bòsnia i tot el que hi ha passat, és millor que anem al bar i en parlem, perquè es necessiten moltes hores». Com que no es disposava de tant temps, Zdravko va deixar anar una dura frase, reflex d'una igualment dura realitat: «no hi ha salvació per a nosaltres, però no ens podem enfonsar. És millor un final d'horror que un horror sense final».

La història que explica el film bosnià és així de cruel, i narra la història de Beco Filipovic, que va sobreviure a tres camps de concentració, fruit de tres sistemes totalitaris: el nazisme, la Iugoslàvia de Tito i el genocidi bosnià en mans dels serbis. «La història de Filipovic no l'he escrita jo, l'ha escrita el segle XX», va explicar Mario Herbi, i contra el que es podria imaginar, «no és una visió pessimista de

la nostra història, perquè la pel·lícula explica com l'home pot superar la història. El segle XX no és una història, és un home».

Qüestionat sobre els referents occidentals del cinema bosnià, reduïts a Kusturica, Tarnovic o Bregovic, i poca cosa més, Herbi es desmarca dient que «hi ha molts bons directors croats, bosnians i serbis, però no tenim res a veure amb ells. L'únic que hem volgut fer és salvar la memòria d'aquesta història, sense més comparacions».

Tant Zdravko com Herbi estaven entusiasmats de ser a Navarcles. Herbi explicava que «quan venia de Barcelona pensava en Filipovic, i ell també va néixer en un poble petit, com aquest, per això em fa especial il·lusió que s'estreni en primícia a Navarcles». Per la seva banda, el director del festival de Sarajevo, va explicar que «Sarajevo i Navarcles promocionen els treballs que mostren el que representa els Drets Humans, que en definitiva són un crit a l'esperança».

LA CLAU

Pasqual Maragall lliura avui el premi Pere Casaldàliga a l'ONG manresana Inshuti

► L'ONG manresana Inshuti, que treballa en territoris africans com Rwanda, rebrà avui de l'expresident de la Generalitat de Catalunya Pasqual Maragall el premi Pere Casaldàliga, que lliura el festival de Navarcles en reconeixença del treball de transformació social. Serà avui a les 12 del migdia.